

Предмет

Отмяна на член 29, параграфи 1 и 2 и на член 36, параграф 3 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242)

Диспозитив

- 1) Отменя член 29, параграфи 1 и 2 и член 36, параграф 3 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки.
- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 3) Френската република и Комисията на Европейските общности понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 108, 6.5.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 май 2008 г. — Eurohuro AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело С-304/06 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква б) — Словна марка EUROHURO — Абсолютно основание за отказ на регистрация — Марка, лишена от отличителни белези)

(2008/С 158/05)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Eurohuro AG (представители: С. Rohnke и М. М. Kloth, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: G. Schneider и J. Weberndörfer)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 3 май 2006 г. по дело Eurohuro/СХВП (EUROHURO) (Т-439/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна на решението да се отхвърли заявката за регистрация на словната марка „EUROHURO“ за услуги от клас 36 — Отличителни белези на марка, която се състои

предимно от знаци или означения и която може да указва характерните особености на определена услуга

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 3 май 2006 г. по дело Eurohuro/СХВП (EUROHURO) (Т-439/04), доколкото Първоинстанционният съд на Европейските общности е постановил, че четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) не е нарушил член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 3288/94 на Съвета от 22 декември 1994 г., като със своето решение от 6 август 2004 г. (преписка R 829/2002-4) е отказал да регистрира като марка на Общността словосъчетанието „EUROHURO“ за услугите от клас 36 по списъка на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и допълнена, като този клас съответства на следното описание: „финансови сделки; парични сделки; сделки с недвижимо имущество; финансови услуги; финансиране [...]“.
- 2) Отхвърля жалбата срещу Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 6 август 2004 г. (преписка R 829/2002-4).
- 3) Осъжда Eurohuro AG да заплати съдебните разноски, свързани с производствата пред двете инстанции.

(¹) ОВ С 224, 16.9.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 май 2008 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Danske Svineproducenter/Justitsministeriet

(Дело С-491/06) (¹)

(Директива 91/628/ЕИО — Защита на животните по време на транспорт — Транспониране — Право на преценка — Домашни животни от вида свине — Пътувания, надвишаващи осем часа — Минимална височина на всяко ниво на превозното средство — Плътност на натоварване)

(2008/С 158/06)

Език на производството: датски

Препращаща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Danske Svineproducenter

Ответник: Justitsministeriet

В присъствието на: Den Europæiske Dyre- og Kødhandelsunion (UECBV)

Предмет

Преюдициално запитване — Vestre Landsret — Тълкуване на точка 2, буква б), точка 47, раздел Г и точка 48, параграф 3, трето тире от приложението към Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 120), в редакцията след изменението с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 година (ОВ L 148, стр. 52, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 120) — Минимална височина и плътност на натоварване във вътрешността на всеки етаж в превозните средства транспортиращи животните, когато пътуването надвишава осем часа

Диспозитив

1. Национална правна уредба като тази, предмет на главното производство, съдържаща цифрови данни относно височината на отделенията за животни, за да могат превозвачите да се позоват на по-точни норми от тези, въведени с Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО, в редакцията след изменението с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 г., не излиза извън пределите на свободата на преценка, предоставена на държавите-членки с член 249 ЕО, при условие, че тази правна уредба, която е съобразена с преследваната от тази директива, в редакцията след изменението ѝ, цел за защита на животните по време на транспорт, не е пречка, в нарушение на принципа на пропорционалност, за осъществяването на целите за премахване на техническите бариери пред търговията с живи животни и доброто функциониране на организациите на пазара, които също така си поставя посочената директива в редакцията след изменението ѝ. Препращащата юрисдикция трябва да провери дали посочената правна уредба спазва тези принципи.
2. Глава VI, точка 47, раздел Г от приложението към Директива 91/628, в редакцията след изменението с Директива 95/29, трябва да се тълкува в смисъл, че държава-членка може да въведе национален режим, според който при транспорт с продължителност повече от осем часа разполагаемата повърхност на животно трябва да бъде най-малко 0,50 m² за прасета от 100 kg.

(¹) ОВ С 326, 30.12.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 май 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR/Industrie- und Handelskammer Berlin

(Дело C-14/07) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1348/2000 — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Липса на превод на приложенията към документа — Последници)

(2008/C 158/07)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

Ответник: Industrie- und Handelskammer Berlin

В присъствието на: Nicholas Grimshaw & Partners Ltd

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 година за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки (ОВ L 160, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 161) — Отказ от приемане на искова молба, връчена в друга държава-членка и съставена на езика на получаващата държава-членка с мотив, че приложенията към исковата молба са налице само на езика на държавата-членка, в която е изготвен документът, на езика, който е определен от страните в сключен между тях договор като език за кореспонденция

Диспозитив

1. Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 година за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че получателят на документ за образуване на производство, който трябва да бъде връчен, няма право да откаже получаването на този документ, когато към него има приложения, представляващи подкрепящи доказателства, които не са съставени на езика на получаващата държава-членка или на език на държавата-членка, където документът е изготвен, който получателят разбира, но които имат единствено функция на доказателства и не са абсолютно необходими, за да бъдат разбрани предметът и основанието на искането, доколкото той дава възможност на получателя да защити правата си в рамките на съдебно производство в държава-членка, в която документът е изготвен.